

Sygn. akt V CSK 654/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa Prokuratora Prokuratury Okręgowej w K.
przeciwko [...] Szpitalowi [...] w T. oraz R. M. G. prowadzącemu działalność
gospodarczą pod nazwą [...] "S." [...] w K.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej [...] Szpitala [...] w T.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 maja 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący [...] Szpital [...] w T. oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Skarżący sformułował zagadnienie prawne związane z oceną zawierania umowy z pominięciem procedur, gdy brak zawarcia takiej umowy naraża życie

i zdrowie ludzkie oraz istotny interes publiczny. Ponadto, zagadnienie to sprowadza się do wyjaśnienia, czy zawarcie umowy z pominięciem obowiązującej procedury stanowi obejście prawa. Zagadnienie to nie zostało w żaden sposób uzasadnione, nie zostało też powiązane z przepisami prawa. Nader ogólne sformułowanie zagadnienia prawnego nie stanowi uzasadnienia określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

[aw]